

РЕШЕНИЕ

№ 4221

гр. София, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 14.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **2363** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.68л от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

Образувано е по жалба на „Билла България” ЕООД със седалище в [населено място] срещу Заповед №753 от 10.10.2022г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП).

С обжалваната заповед председателят на КЗП е забранил на жалбоподателя рли упражняване на своята дейност да използва нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68г, ал.1 от ЗЗП, изразяваща се в неизпълнение на рекламирана „Б. Гаранция налични артикули от брошура“ за предоставяне на подобен продукт на същата цена, сравним спрямо количество, качество, размер (обем, тегло), при условие, че избран от потребителя продукт не е наличен в обекта за срока, за който същият се предлага на промоционална цена чрез брошура на търговеца.

Жалбоподателят „Билла България” ЕООД обжалва заповедта като незаконосъобразна. Не оспорва обстоятелството, че при проверка в два обекта в [населено място] и в [населено място] не е била налична промоционалната стока, рекламирана в брошурата, и не е било възможно предоставянето на друг подобен продукт на същата цена, но сочи, че промоционалната политика на търговеца се реализира на национално ниво в 144 търговски обекта едновременно и за много голям броя продукти. В тази връзка, счита, че не може да бъде направен извод за нелоялна търговска практика в цялост, изразяваща се в недобросъвестни действия или пса на

професионална компетентност, тъй като напълно се игнорира огромната част от действията и поведението на търговеца в цялата страна. Заявена е претенция за разноски.

Ответникът – председателят на Комисията за защита на потребителите, чрез пълномощника си юрисконсулт Е. А. оспорва жалбата. Счита, че са налице предпоставките на чл.68г, ал.1 от ЗЗП, като твърди, че не е необходимо да се изследва търговското поведение на жалбоподателя в цялост на национално равнище, тъй като е достатъчно да се установи нелоялна търговска практика по отношение на един-единствен потребител. Позовава се на преюдициалното заключение на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело С-388/2013г. Претендира разноски.

СЪДЪТ, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Относимите към делото факти се установяват от събраните в административното производство доказателства и административна преписка. Спор по фактите няма.

Административното производство е образувано във връзка с постъпила жалба на потребител в Регионалната дирекция на КЗП в П., заведена с вх.№П.03-737 от 04.07.2022г. Потребителят се е оплакал, че е посетил търговски обект магазин „Б.“ в [населено място] и е поискал да закупи рекламираното в брошурата на търговеца краве масло с търговска марка „Villa немско краве масло“, 250 грама, на промоционална цена 4,69 лева. Маслото не е било налично в търговския обект. На видно място срещу касата бил поставен постер със следното съобщение: „Налични артикули от брошура. Всички продукти от нашата брошура са налични в магазина. Ако наличността е изчерпана, ние предлагаме подобен продукт на същата цена.* Сравними спрямо качество, размер (тегло, обем)“. Потребителят пожелал да му бъде предоставен подобен продукт на същата цена, но това било отказано от служителя на касата.

Във връзка с постъпилата жалба длъжностни лица от РД на КЗП - П. са извършили проверка на 06.07.2022г. в същия търговски обект, при която са установили, че промоционалното краве масло „Villa немско краве масло“, 250 гр., на цена 4,69лв не е налично, както и не е възможно предоставянето на друг подобен продукт. За проверката е съставен Констативен протокол №К-2710999 от 06.07.2022г.

На същата дата служители на РД на КЗП –П. са посетили и търговски обект „Б.“, в [населено място], където са установили същите обстоятелства. Установено е също, че над касата са поставени висящи табели с надпис: „Villa гаранция.Налични артикули от брошура. Всички продукти от нашата брошура са винаги налични в магазина. Ако наличността е изчерпана, ние предлагаме подобен продукт на същата цена.* Сравними спрямо качество, размер (тегло, обем). Не се прилага за нехранителни, т.е. електрически уреди“. За проверката е съставен Констативен протокол №К-2711001 от 06.07.2022г.

Констативните актове са връчени на жалбоподателя, който е изразил писмено становище по тях и по жалбата от потребителя. Жалбоподателят е посочил, че в действителност наличността на краве масло „Villa немско краве масло“, 250 гр., на

цена 4,69 лв, е била изчерпана, но в търговския обект е бил наличен сходен продукт, съотносим по тегло, качество и цена, а именно „Краве масло D.MARKENBUTTER“. Не била предоставена „Б. гаранция“ поради пропуск на обслужващия персонал. Изразена е готовност потърпевшият потребител да бъде компенсирани по подходящ начин.

По случая е изготвена Докладна записка №Ц-02-1036 от 20.09. 2022г. от главния директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП. Докладната записка е разгледана на заседание на КЗП. Комисията е квалифицирала действията на жалбоподателя като нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал.1 от ЗЗП, като е приела, че те променят икономическото поведение на потребителя, тъй като последният може да вземе решение еда посети търговския обект, за да закупи рекламирана в брошурата стока на промоционална цена, доверявайки се именно на съобщението за „Б. гаранция“. Решението на КЗП е обективизирано в Протокол №19/28.09.2022г. На основание решението на КЗП и чл.68л, ал.1 във връзка с чл.68в от ЗЗП председателят е издал оспорената заповед.

Правни изводи:

Оспореният административен акт е издаден от компетентния административен орган по чл.68 л от ЗЗП при спазване на процедурните правила. Видно нормата на чл. 68л от ЗЗП административният орган действа в условията на обвързана компетентност и когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на същата.

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалноправните разпоредби на закона.

Уредбата на нелоялните търговски практики се съдържа в глава четвърта, раздел трети от ЗЗП.

Дейността на жалбоподателя, изразяваща се в разпространяване на брошури, в които определени продукти се обявяват на промоционална цена, и отправяне на съобщение за предоставяне на „Б. гаранция“ в случай на изчерпване на наличността чрез предоставяне на друг сходен продукт, попадат в дефиницията на търговска практика, дадена в §13, т. 23 от ДР на ЗЗП, (с която норма е транспонирана тази на чл. 2, бук. „г“ от Директива 2005/29/ЕО на ЕП и на ЕС от 11.05.2005г.), съгласно която "Търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

С императивната норма на чл.68в ЗЗП е въведена изрична забрана за осъществяване на нелоялни търговски практики.

Основният фактически състав на общата забрана за нелоялна търговска практика се съдържа в разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП, която гласи, че търговска практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. В ал.4 на

чл.68г ЗЗП е установено, че нелоялни са заблуждаващите и агресивните търговски практики.

Преценката за наличие или вероятност от съществено изменение на икономическото поведение на потребителите, предвид т. 25 на § 13 от ДР на ЗЗП се извършва, като органът съобразява използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземането на решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика.

В конкретния случай се констатира нелоялна търговска практика в хипотезата на основния състав по чл. 68г, ал.1 от ЗЗП.

Правилен е изводът на административния орган, че конкретно предприетата от дружеството търговска практика – да обяви в разпространявана от него брошура промоционални цени на предлаганите продукти, като дава гаранция, че при изчерпана наличност ще бъде предоставен друг сходен продукт на същата цена, влияе на икономическото поведение на потребителя, като го мотивира да посети търговския обект, което решение потребителят вероятно не би взел без прилагането на тази практика. С отказа да предостави обявената „Б. гаранция“ жалбоподателят уврежда икономическия интерес на потребителите. Без значение е обстоятелството по какви причини не е предложен друг сходен продукт на същата цена. Жалбоподателят е длъжен да организира дейността си по начин, който да отговаря на изискванията за добросъвестност и професионална компетентност, включително като обучи обслужващия персонал в търговските си обекти. В тази връзка възраженията на жалбоподателя, направени в неговото писмено становище срещу констатациите, са неотнормисими.

Необосновани са наведените в жалбата аргументи, че изводът за прилагана нелоялна търговска практика не може да бъде извлечен от един конкретен случай по жалба на един потребител. На първо място, случаите са два, в два различни обекта в различни градове. И на второ място, липсва законова разпоредба, която да поставя изискване за повторемост, честота, брой засегнати потребители или изследване на търговската дейност на търговеца в цялост, за да са налице основанията за намеса на административния орган. В тази връзка следва да се има в предвид и Решение № С-388/2013 на СЕС, където съдът е посочил изрично, че Директивата за нелоялни търговски практики трябва да се тълкува в смисъл, че съобщаване от търговец на потребител на погрешна информация респек. премълчаване на съществена информация трябва да се квалифицира като „заблуждаваща търговска практика“ по смисъла на тази директива, макар че това съобщаване е засегнало един-единствен потребител. Този извод е приложим и към основния състав на нелоялната търговска практика, тъй като заблуждаващата практика е вид нелоялна търговска практика. Изрично е посочено в съдебното решение, че целта, преследвана от Директивата за нелоялните търговски практики, състояща се в пълна закрила на потребителите срещу подобни практики, се основава на обстоятелството, че потребителят се намира в по-слаба позиция, особено по отношение на равнището на информираност, поради което трябва да се смята, че потребителят е икономически по-слаб и с по-малко юридически опит в сравнение с търговеца.

Обжалваната заповед съответства на целта на закона, формулирана в чл.68б от ЗЗП - защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или

сключване на договор за продажба на стоки.

При липса на отменителните основания по чл.146 от АПК жалбата срещу административния акт се отхвърля.

Разноски:

При този изход на правния спор разноските се поставят в тежест на жалбоподателя – чл.143, ал.3 от АПК.

Жалбоподателят следва да заплати на КЗП (в качеството ѝ на юридическо лице, към което принадлежи административният орган) възнаграждение за процесуално представителство в размер на 200 лв., определен съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, II отделение, 38-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Билла България” ЕООД със седалище в [населено място] срещу Заповед №753 от 10.10.2022г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „Билла България” ЕООД да заплати на Комисията за защита на потребителите разноски в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: